

[Glistrup]

ringer på arbejdsmarkedet, inden for sociallovgivningen og et væld af andre steder, hvor man efter Fremskridtspartiets mening skal pristalsregulere ydelser, så er det særdeles uheldigt, at man følger de sidste 25 års praksis i hvert fald herinde i dette Folketing. For Venstres ordfører har jo ret i, at det, som Venstres økonomiminister nu foreslår, jo ikke er anderledes end, hvad andre, der har haft økonomiministerposten igennem de sidste 25 år, lejlighedsvis har foreslået, nemlig at man nulstiller det.

Hvad skal alt det nulstillingsraseri til? Vi fik et pristal i 1914. Da satte man simpelt hen priserne i 1914 til at være 100, og det skulle man have holdt fast ved, og så skulle man have ladet være med at blive ved med at lave alle disse tekniske reguleringer, som jo i virkeligheden er socialpolitiske undergravninger, for det har det været hver evig eneste gang, man har villet lave om på det pristalsgrundlag, som blev fastsat – jeg tror, det var i Marcus Rubins dage, at man fik fastsat et grundlag.

Derfor er vi særdeles skeptiske, når man skal lave om på målestokken, for der vil altid lure nogle rævestreger bag ved det, og derfor går vi massivt imod det og siger: Lad os fastholde det pristal, vi engang har. Det er jo ikke bare – selv om det er den væsentligste grund – af hensyn til de mennesker, der meget gerne skal modtage pristalssikrede ydelser; det er skam også med den begrundelse, at når man skal arbejde med ting, når man skal finde ud af, hvordan den reelle udvikling har været i en eller anden talstørrelse siden 1972 eller 1978, eller hvad det nu er, så skal man jo hele tiden være på vagt efter, hvornår pristallet blev nulstillet og reguleret, og hvilke overgangsfilifutnumre der blev lavet i forbindelse med, at man nulstillede eller regulerede tingene. Selve arbejdet med den økonomiske politik besværliggøres altså også ved disse bestandige, idelige nulstillinger.

Forhåbentlig bliver det forslag om at nulstille pristallet, som ministeren tidligere har fremsat, og som nu er til udvalgsbehandling, ikke vedtaget, men selv om det bliver vedtaget, er det nok hensigtsmæssigt at bevare flest mulige områder inde under det gamle pristal. Derfor er Fremskridtspartiet særdeles skeptisk over for det forslag, som vi nu har til behandling.

Men Venstres ordfører har ret i, at det ikke havde været et hak anderledes, hvis der havde siddet en socialdemokrat, hr. Lykketoft eller en

anden, på økonomiministerposten, for de laver de samme numre, når det er dem, der styrer landet.

Vi stemmer antagelig imod.

Preben Møller Hansen (FK):

Det er interessant, at når man skal vedtage et lovforslag af vidtrækkende betydning for mange mennesker, så slipper man meget let om ved det. Diskussionsdeltagelsen er korte bemærkninger, og så stryger man ned på sædet og sætter sig dér. Men hvis man skal diskutere noget, der sker ude i verden, så kan man bruge en fantastisk masse tid på at drøfte problemerne, fordi man ved, at der ikke skal træffes nogen beslutninger.

Det er også interessant, når vi diskuterer dette forslag, at så er der tale om tekniske ændringer. Nej, det er der ikke tale om. Der er tale om, at man skal nedbringe købekraften hos nogle mennesker. Det er det, det går ud på, og ikke noget med tekniske ændringer.

Men jeg kunne da godt tænke mig at få et svar på noget, som jeg måske har misforstået helt og aldeles. Det er spørgsmålet om hjælpen til begravelsesudgifter efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at hjælpen skal reguleres pr. 1. april 1989 med reguleringspristallet for oktober 1988. Er det ikke en fejl? Det kan godt være, at jeg ikke har forstået det, der står lige netop i den sætning, helt korrekt.

Men det, der også er interessant i denne sag, det var jo at høre den socialdemokratiske ordfører, hr. Lykketoft. Det var jo en spag mand, der talte her. Der var jo helt andre boller på suppen den 15. december 1987. Jeg vil godt henvise hr. Lykketoft til at læse de bemærkninger, han kom med til undertegnede. Han gav udtryk for, at jeg ikke havde forstand på det, vi talte om, og at der ikke skete noget; pensionisterne ville få, hvad de skulle have.

Nu står den selv samme hr. Lykketoft heroppe og beklager, at der er sket noget, som vi ikke kunne forudse. Jeg ved ikke, om hr. Lykketoft ikke kan forudse, hvilke prisændringer der vil ske i vort samfund. Så skal man ikke påtage sig opgaven at være tillidsmand for den danske befolkning. Så skal man blive hjemme og passe et andet job. I det øjeblik man opstiller til folketingsvalg og vil være tillidsmand for den danske befolkning, så må man kunne forudse, hvad